

brunt Crépon-Kostyme fra Wundt & Svendsen. Og nu er min forhenværende Svigerfar død og har testamenteret Missionen hundrede Tusinde. Jeg siger velbekomme!«

Han aabnede atter Døren, og idet han bad Jytte gaa foran, brystede han sig med den samme Grandseignør-Mine, hvormed han i tidligere Tid førte sine Gæster ind til Storeholts Herligheder.

Ude i Haven sad Pensionærerne allerede bænkedes om Kaffebordet og ventede. Henover den ene Bordende ludede Selskabets Alderspræsident, en forhenværende Provinskøbmand, der ligesom Jægermesteren — og af lignende Aarsager som han — hørte til »Sofielyst« faste Pensionærer, mens de øvrige fortrinsvis var yngre Mennesker, der tilbragte deres Ferie der.

Karstens bekendte Kunstnernavn, der netop var fløjet Landet over i Anledning af Enslev-Konkurrencen, vakte Spænding. Ogsaa Jytte interesserede, efter at man havde faaet at vide, at hun var en Datter af Minister Abildgaard.

Den ældre Frøken Wamberg modtog Gæsterne med megen Anstand og foretog Præsentationen. Hun var en i alle Ender svulmende Dame, der mindede om sin Søster som et Hvidkaalshoved om en Rose.

I Begyndelsen var der Tavshed, nysgerrig Udspejden og provinsiel Forlegenhed. Indtil en bredrygget